

e
146.

5889

Paikuni pääl.

Selma Jaffe.

Wanemuise
näitelawa
+ TARTUS. +

Num. 46.

Къ представленію на нар. театрахъ одобрено.
6-го октябрия-08г. за №9099.

Palkuri pääl.

Naljakas-vahejuhtumise päältööd-
tojate rühmis-Kohes etendus.

Selma Jaffé.

Tõlkinud: K. Kadak.

Laheks tähelepanemiseks!

Raamatut palutakse korralikult hoida
ärakaoetatud ehk rikutud eks emplarid
est nõutakse üks rubla tasu.

Къ представленію на нар. театрахъ одобрено.
6-го октябрия-08г. за №9099.

Palkuri pääl.

Nõljakas-rahjuhtumise päältraa-
tojate ruumis kahes etenduses.

Selma Zaffé.

Tõlkinud: H. Kadak.

Wanemuise näitelawa,
augusti kuus 1909.

Osaliised:

Juss } Kingsepa õpipoisid.
Jass }

Anna Lass, Kõbarategija.

Türk, soldat.

Mimma, tema pruut.

Härra Waabik, lihunikmeister.

Troua Waabik, tema naene.

Toots } poisellid.
Lepp }

Toovi järel võib veel teisi inimesi nende taga seista, kes nimepidi üles loetud on; nad mängivad ja naeravad tummalt kaasa.

3.
Näitelava on sest pingule tõmmatud
dramaatilised linased riided ja kinni, mis
võre kujutama peab; selle taga seisa-
vad neli tooli. Besiide tõusmise juures
seisavad Mimma ja Anna oma toolide
es; härra ja proua Waabis, mõlemad
püksid ja lihavad, Waabikul põialagi
laialt paljas, istuvad juba. Waabis
pühib suure, punastkirja ^{taorus} rätikuga pääd
ja nägu, proua Waabis hingab kõvasti
ja kuuldasalt, tõmbab kindad käest ära,
teeb kübarapaelad lahti, mis ta selja
pääle viskab ja istub pükides ja ääskides
oma koha pääl.

Türk (Kogeleb). So, Mimmanene, küll oll'
aga rässe platfi saada!

Mimma. Tii kroonunike võite omati
oma küünarnukke pruuki!

Waabis. Nid tal om... õkva hirmus!
Noh, ei tii riga, meie näime kah vai =
ra, mis, wana?

(Proua Waabis nikutab veel täiesti
jõuetult. Juss ja Jass seisavad Mimma
nari pool, otse võre juures; Türk Mimma

4.
tooli taga, oegajalt sirutab ta emmast,
nagu tahaks ta üle võre päälyraata-
jate ruumi waadata, mille juures ta
molemad koid Minna õlgadele paneb.
Anna waatab wargsi molemate poesel-
ide poole, kes teda taga seisavad. Ta
laseb oma taskurätiku maha kukku-
da; molemad poesellid kumardavad ühel-
ajal, selle juures tõukab Lepp proua Waabiku tooli, kes emmast vihaseilt ümber
pöörab).

Pr. Waabik. No kas sii mõne viis om,
kõisi inemisi tõugata?

Joss. Teil ei ole waja õkwa pshatses
saada, sii om joba neil noortel tüdrukil
moodus, ja killele sii nõna müüda ei
ole, noh - sellele ei ole sii nõna müüda!

Waabik. Poiss, mis sa jamaad, sa kõne-
lat ja niigu mõni parun!

Joss. Mis teie ka tüüste! Niisugune
pää niigu minul olla wõis!

Pr. Waabik. Jätä rahu, mis, mis sa
niisugusti poisitataksega lõmpsa
nakkad?

Juss: Teil on peris õigus. Nisukese
palavaga lähäp ta hüimate wiil
lahki ja kos siis selle rassa plaraka
ots!

(Wahhajal on Lepp taskurätiku üles
kõstnud ja wiisaka kumardusega Annale
ära andnud. Anna tänab väga sõbra-
likult)

Toots (Leppale): Nõed sa nüüd seda
tüli! Täna parem ära; seda saad
nüüd oma nõuust halunkenplatsi
peäle minna!

Lepp: Ah rumalus, meil on siin väga
võimas seltskond, eks ole tõsi, preili?

(Kumardab Anna juurde üle tooli; mõle-
mad rõõgivad tasa.)

Juss (Jassile): Noh, kui teedä tahat,
minul on kangest hääl mil, et ma
ütskord siin ole. Nii kerge ei ole esäga
walmis saada, kui kodust wällä pää-
seda tahat!

Jass: Sina pelgät küll oma wana-
müst niyu tuld?

Juss: Ma ütlen sulle, eilä wiil oll' meil

6.
esäga peenimä "läbirääkimine", nü et
kõivimägi wül hõsti istu ei wõi.
Jass. Ah, selleperäst wõtsitgi sa
saisuplatsi?

Juss. Kõh hää! Sü om pallalt nende
surte sakste peräst! Kõe õige alla,
Kuidas na sääl all kõik oma palla
pallae ära wiksi om lasknu, löigib
aga!

Jass. Tõepoolest! Jumala palla pää-
ga mihe, juskü juktas pestu kaolika

Juss. Kas tüäd, misperäst nü palla
pää om? Selleperäst, et na loisa om,
et na oma juussit jügäda saas laske,
ilma et waja oles kübarät pääst ära
wõtta.

Juss. Jass, koe õige, kuidas sü lagi
tõiselt jumalt kõwer om.

Jass. lagi kõwer? - sinu silmõ om
kõwer. Mine saisa keskpaika, küll sis
lagi õiges lätt.

Juss. Ja mis pää nu sääl all saina
küllen om?

Jass. Dinäs, nu om rahwajuki!

Juss. Nõnõ, nu rahvajuhhi! Kotte nägu
onigi kõigest ja üteli om larnw jaan,
nigu sinul, kui meister sinu kõrvupidi
kisup.

Juss. Sellest ei saa sina aru. Kas sa
arvot, et üteli rahvamehel weidemb rüüt-
mist om, kui sinul, kui meister Käest
kõrvupidi tuiselda saot.

Juss. Loo! (Waabikule) Skuldge, noore-
hännä, kas teie ei saa emäst jupikene
kitsambas tetta? Teie litsute ju minu
põhempa küllekondi parembalt poolt
milla!

Waabik. Skule, ära sa tüi, et ma su
weidime tukkapidi sarja!

Juss. No no, ärge mürage. Kae, kae,
kas wimote ka müraroidi kaibama
ei löä!

Waabik. Poiss, pea lõrva!

Juss. Äga neil handa taya ei ole.

Lepp ja Anna on juba väga suurteks
sõpradeks saanud. Lepp toetab Kiunar-
nikiga Anna toolilene jõeile ja Kiunar-
dal üle tina öla. Mõlemad ajavad tasa

juttu. Proua Waabik saadab nende poole
vihasiid pilkusiid, nihutab oma tooli pääl
edasi tagasi.)

Pr. Waabik (oma mehele). Klumbe, wanamiis,
saisa üles ja lase minu sinna istu!
Waabik. Ei, kos sa nüüd seda! Mina
saisku üles ja sina tahat istu! - Wilis-
tä, kui tahat!

Pr. Waabik (wäga ägedalt). Ära loise,
kos mina siin seda jia nägemä, kudas
nu söäl katekesti kaalatside om!

Juss. Oi jah, kui tee joba sedägi ei wõi
näha, sis pange silmā nõnanartsu
sisse, wõi wisake na püüre poole, ta
om siist weidike kangemal, kui sii
edendus siin.

Pr. Waabik. Mõlu! (oma mehele) Koh,
wanamiis, saisa üles, wahetame platsi.

Juss. Nee mängiwa, kos kerksepp ko-
tun!

Sepp (on waherjal pr. Waabiku olekut
mürganud ja pöörab umast wäga
wisakalt tema poole). Tee wabandate,
armuline proua, ehk oleks parem, kui

teie minuga kohta vahetate.

(Kõik naeravad.)

Pr. Waabik (vaatab talle rõõga äritas-
tult otsa). Minu ei ole armuline! ärge
arvake, härrake, seda ma ei ole!

Waabik. Ei, seda ta ei ole.

Pr. Waabik. Ja mis muidu küll, siis ei tule
mul millegi teiega platsi vahetada!

Lepp (kumardab kahetsust avaldades, ta-
hob rõõkida).

Pr. Waabik (võtab tal tulitsedes sõna suust
ära). Ja kuidas teie ülepää selle pääle
tulete, minu iist muretseda, teie, oma
lakkilüüdu larkhiga, teie ei tunnegi
ju minu?

Waabik (tahob teda rahustada, Lepp
katsub rõõkida, teised näitavad oma
näguvõruga, et nad osjast osa võtavad.)

Pr. Waabik. Ei, teie ei tunne minus, teie,
teie, vana kotikeliha! Küll mina seda
tunne, ilma asjata ei ole ma lihunik-
meistri Waabiku provva!

Jass. Sulge teie, siavõristaja provva,
seda näi ma juba armumisi, teie näust,

10.
et te pühapäevän Kotletti ei saalli.

(Kõlistatakse)

Waabik. Noh, wanamuus, jätä rahu,
istu minu tooli pääle! (Kuna pr. Waabik
püsti tõuseb, hüüab Juss.)

Juss. Kõulge, meistre proovra, kos te
õige eläte?

Pr. Waabik (pöörab vihaseilt ümber) Mis?

Juss. Noh, vast ma tule rahel teid kaer-
ma.

Pr. Waabik. Meie eläme Kaldal unistjen

17.

Juss. Sellest om aiga kahju, sis saande
teie Kotletti palhas ite poole pääl praati.

Pr. Waabik. Poiss, kos sa seda tüüt?

Juss. Noh, tõise poole pääl ei ole jo
majasid, sääl om jõgi!

(Kõik naeravad.)

Pr. Waabik (istub väga pahaseilt tooli
pääle mis tema mehe käes oli).

Juss. Teil om õigus, meister, pange jah
wanamuus nukka!

(Tüine kell.)

Juss ja Juss (rahelavad hämmele pärast)

ja karjuvad). "Waik!" "Waik!"

(Kõik istuvad paigale. Türik sirutab päänäpikalt rälja - kolmas kell. Kõik vaatawad põnevil rõõmudega ettepoole ja hüüavad.) Ha!

(Besriie langeb.)

2. etendus.

(Tõnne kui esriie kirsi, on bravohüüdeid ja kateplagiinat kuulda. Besriie kirsi. Need samad inimesed seisavad ja istuvad sellesamas korras, nagu ennegi. Tuttavad rõõgivad üksteisega laisalt. Annal on kas. Kuratlik käes, mida ta pea silmade, pea nina juurde paneb. Türik koputab tolle rahustavalt öla peäle.)

Juss. Kuule, si on prenikes, mis?

Joss. Noh, Udumäe Kuninga'wasta ta ikk si sda!

Juss. Kas panid tähele, kui suur köht sel. hel Püügil ol. Kes nigu siga rõhkse, kui Robert ja Bärtram tema rahakoti ära wünni ollisa.

Lepp. Kuulge, wäike mees, suur köht ja

12.
siad jätke rahule, proua lihuniku-
meister Waabik võib põhaseks saada.
Lead on küll head loomad, iseäranis,
kui nad rasvas on, eks ole, meister?

Juss. Lina, siin Mikkli Roosi on aga
niisugune tüdruk!

Jass. Siin on mulle niisugune kõik!

(Humardusega proua Waabiku poole.)

Wabandage, siameistre proua, et ma
sellen juhul paigutan worsti suure wõta
(Waabik ohwardab poissi häasidamuliselt.)

Mimma (ikka veel liigutatult). Ah, August,
küll siin oll' ilus!

Juss (Mimmale). Mis te siis selle man
kõrdis minu otsa rahite, mina ei ole
oneti ilus!

Kõik. Au, au!

Jass (tõukab Jussile kõvasti külge).

Huule, kas panuit tõheli, kui penikeselt
Robert ja Bartram vanal puidnarril
Laabashärgil kellid ja rahakoti korma-
nist ära näpässiva?

Juss (naurab kõvasti). Oll' siin aga nal-
lakas! Robert pand' uuri Laabashärgi

13.
taskest oma taskude, niigu oles ta
kaenu, mis-kell om. Nii osavot üle-
lühmist ei oles mina võimalikus-pidamü!
Juss. Ma ole joba emegi kuulü, et sel-
lest tükist midägi oppi võib. Nu mihe
laseva endale ületühmise rist wül pääle
massa.

Juss. Noh, kui auusa inimise kõik nü
peubumala om!

Minna. Ah, ah, küll sü oll ilus, mis
nu miis ja naine tuwu pääl lauliva!
Ja wül tu kotus: „Sü mõrtsukas röövel,
sü werine miis!“...

Waxbik. Ja müiduki, manislike, teie ta-
has küll, et ka mõri röövel Rinaldini
tules ja teid selle kolumatsi käest ära
wötas.

Juss. Ooh, wahtsegi joba kõõrdi minu
poole.

Minna (pahandatult). Kae tattuõna!

Juss. Kas panite tähele, preili Anna,
kui luelelis teises pildis-pulmarong
oli ja kui waimustaw üks noor naes-
terahwas prundikrantsis wälja näeb,

14
isäranis kui tal (Käega üle Anna
juurste pilitades) nüüdgi juuks-on!
Pr. Waobik. Siu sehtitegemine lähäp
jõba igäst pürist üle!

Waobik. Wanamuur, ära lase oma
mõttit prundikrantsiga äritada, sel-
lest olet sina jo ammuki wällän!

Türk (Minna kee ikka wul wäga
äritatud on, Kogelede). No, no, jäi
rahu, Minna kee, siu, siu suap kõik...

Juss. Kuldge, mehemüra kas, kui om küll
põlju hambaid suus, et keelga nende üle
kõmistate!

Lepp. Siu teie lõänise juures ka nii
pikaline olete, nagu kõnlemise juures, siu
sureb wastane enne wanaduse haiguse
kätte, kui paus pikta toob!

Türk (pöörab ennast igakord soldati
kõmbel kõnelija poole). Siu - siu - siu - om -
om - om - mi - mi - minu -

Juss. Ega's kiäki teda sul ära ei wõta.

Türk (Jussile). Wana t-t-täiwanka!

Kae, et esi omaga kõrda saast!

Juss. Temäl ei ole is wül!

(Kõik naeravad.)

15.

(Esimene kell.)

Juss. Ehk jätat endä oma mulle?

Türk (Jussile). P-p-poiss, ma anna sulle -

Waabik. No tü sis-ruttu, muidu nakkab pääle!

(Teine kell.)

Türk (soldati kõneld Waabiku poole pöörates). Ma - sulle - a - a - a -

Juss. Sü om üts miis, just niigu peini hangus kuud!

(Kõik naeravad.)

(Kolmas kell.)

(Kõik waatavad õkilise liigutusega the poole, nagu tõuseks teatli esirüü)

Türk (rimakas sõna suust välja saades).

- Wasta wahtmist!

(Juss ja Jass karjuvad bravo; kõik plaksutavad nagu hullud kōisa, esirüü langeb.)

